

K J S

King James bibeln på svenska
[1 Thessalonikerbrevet]

Kapitel 1

1 Paulus, och Silvanus, och Timoteus, till Thessalonikernas församling *som är i Gud Fadern och i Herren Jesus Kristus:*

Vare nåd åt er, och frid, från Gud vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

2 Vi tackar alltid Gud för er alla, nämnande er i våra böner;

3 Kommande ständigt ihåg ert trosverk, och *ert* arbete av kärlek, och *ert* tålmod i hopp i vår Herre Jesus Kristus, i Guds och vår Faders åsyn;

4 Vetande om, älskade bröder, er utkorelse av Gud.

5 Ty vårt evangelium kom inte till er endast i ord, utan också i kraft, och i den Helige Anden, och i stor visshet; såsom ni vet vilka slags män vi var ibland er för er skull.

6 Och ni blev våra efterföljare, och Herrens, havande mottagit ordet under stora svårigheter, med den Helige Andens glädje:

7 Så att ni blev exempel för alla som tror i Makedonien och Akaja.

8 Ty från er ljöd Herrens ord ut, inte endast i Makedonien och Akaja, utan på varje plats har er tro till Gud också blivit känd; så att vi inte behöver berätta någonting.

9 Ty de återberättar själva om oss, vilken slags ingång vi hade hos er, och hur ni vände till Gud från avgudar till att tjäna den levande och sanne Guden;

10 Och till att vänta på hans Son från himlen, vilken han uppväckte från de döda, *ja* Jesus, som räddade oss från den kommande vreden.

Kapitel 2

1 Ty ni själva vet, bröder, *om* vår ingång till er, att den inte var förgäves:

2 Utan även efter att vi tidigare hade lidit, och blivit skamligt behandlade, som ni vet, i Filippi, *så* var vi frimodiga i vår Gud

att tala Guds evangelium för er under mycket strid.

3 Ty vår uppmaning *var* inte av falskhet, eller av orenhet, eller med list:

4 Utan såsom vi tilläts av Gud att bli anförtrödda med evangeliet, så talar vi; inte såsom *för att* behaga människor, utan Gud, som prövar våra hjärtan.

5 Ty vi använde *oss* inte någon gång av smickrande ord, som ni vet, eller *av* en förklädnad i penninglystnad; Gud *är* vittne:

6 Ej heller sökte vi ära från människor, eller från er, eller *ännu* från andra, fastän vi skulle kunna ha varit betungande, som Kristi apostlar.

7 Utan vi var saktmodiga bland er, liksom en amma *som* ömt ska vårda sina barn:

8 Varande av kärlek så tillgivna er, *att* vi var villiga att inte endast ge er Guds evangelium, utan också våra egna själar, ty ni hade blivit oss kära.

9 Ty ni minns, bröder, vårt arbete och *vårt* slit: ty arbetande natt och dag, att vi inte skulle vara till last för någon av er, predikade vi Guds evangelium för er.

10 Ni *är* vittnen, och *också* Gud, hur heligt och rättrådigt och oklanderligt vi bar oss åt bland er som *är* troende:

11 Liksom ni vet hur vi uppmanade och tröstade och befallde var och en av er, såsom en far *gör med* sina barn,

12 Att ni skulle vandra värdigt Gud, som har kallat er till sitt rike och *sin* härlighet.

13 För detta tackar vi också Gud oavbrutet, därför att, när ni mottog Guds ord som ni hörde från oss, *så* tog ni inte emot *det såsom* människors ord, utan såsom det i sanning är, *som* Guds ord, som också effektivt verkar i er som tror.

14 Ty, bröder, ni blev efterföljare av Guds församlingar i Kristus Jesus som är i Judeen: ty också ni har lidit liknande ting av era landsmän, liksom de *har* av Judarna:

15 Vilka både dödade Herren Jesus, och sina egna profeter, och har förföljt oss;

och de behagar inte Gud, och är motståndare till alla människor:
16 Förbjudande oss att tala till Hedningarna att de skulle bli räddade, att *de* alltid fyller upp sina synders *mått*: ty vreden har kommit över dem till det yttersta.

17 Men vi, bröder, varande för en kort stund borttagna från er närvaro, *men* inte till hjärtat, ansträngde oss än mycket mer i stor längtan för att få se ert ansikte.

18 Ty vi önskade att komma till er, även jag Paulus, en och två gånger; men Satan hindrade oss.

19 Ty vad *är* vårt hopp, eller glädje, eller glädjes krona? Ja, *är det* inte ni i vår Herres Jesu Kristi närvaro vid hans ankomst?

20 Ty ni är vår ära och glädje.

Kapitel 3

1 Ty när vi inte längre kunde uthärda, fann vi det gott att bli lämnade ensamma i Aten;

2 Och sände Timoteus, vår broder, och Guds tjänare, och vår medarbetare i Kristi evangelium, till att befästa er, och till att trösta er rörande er tro:

3 Att ingen man skulle rubbas av dessa svårigheter: ty ni vet själva att vi är förordnade till det.

4 Ty sannerligen, när vi var med er, berättade vi i förväg för er att vi skulle lida bedrövelse; som så även skedde, och ni vet *detta*.

5 Därför, när jag inte längre kunde uthärda, *så* sände jag för att *få* veta *om* er tro, huruvida frestaren kanske på något sätt hade frestat er, och vårt arbete skulle ha varit utan nytta.

6 Men nu när Timoteus kom till oss från er, och förde med sig glada nyheter åt oss om er tro och kärlek, och att ni hela tiden har oss i gott minne, längtande mycket efter att få se oss, såsom också vi *längtar efter att se* er:

7 På grund av detta, bröder, blev vi tröstade i fråga om er i all vår bedrövelse och nöd av er tro:

8 Ty nu lever vi, om ni skulle stå fasta i Herren.

9 Ty vilket tack kan vi ge tillbaka åt Gud för er, för all den glädje som vi gläds med inför vår Gud på grund av er;

10 Bedjande i övermått natt och dag att vi skulle få se ert ansikte, och kunde fullända det som saknas i er tro?

11 Gud själv och vår Fader, och vår Herre Jesus Kristus, må nu styra vår väg till er.

12 Och må Herren utöka er och få *er* att överflöda i kärlek till varandra, och mot alla *människor*, såsom vi mot er:

13 Att han må befästa era hjärtan oklanderliga i helighet inför Gud, ja vår Fader, vid vår Herres Jesu Kristi ankomst med alla sina heliga.

Kapitel 4

1 Därutöver då, *så* ber vi er, bröder, och uppmanar *er* genom Herren Jesus, att såsom ni har mottagit av oss *om* hur ni bör vandra och behaga Gud, att ni skulle överflöda mer och mer.

2 Ty ni vet vilka bud vi gav er genom Herren Jesus.

3 Ty detta är Guds vilja, er helgelse, att ni skulle avhålla er från otukt:

4 Att var och en av er skulle veta hur att inneha sitt kärl i helgelse och ära;

5 Inte i begärelses lust, såsom Hedningarna som inte känner Gud:

6 Att ingen *man* överträder och svindlar sin broder i *någon* sak: ty Herren *är* hämnaren över allt sådant, såsom vi också har förvarnat er och vittnat.

7 Ty Gud har inte kallat oss till orenhet, utan till helighet.

8 Han som alltså ringaktar *detta*, ringaktar inte *någon* människa, utan Gud, som också åt oss har givit sin helige Ande.

9 Men angående broderlig kärlek är det inte behövt att skriva till er: ty ni är

själva undervisade av Gud att älska varandra.

10 Och sannerligen gör ni detta mot alla bröder som är i hela Makedonien: men vi ber er, bröder, att ni mer och mer växer till;

11 Och att ni studerar till att vara stilla, och att sköta ert eget, och att arbeta med era egna händer, såsom vi befallde er;

12 Att ni må vandra rättskaffens mot dem som är utanför, och *att* ni inte skulle ha brist på något.

13 Men jag vill inte att ni *skall* vara okunniga, bröder, angående dem som är avsomnade, att ni inte ska bedrövas såsom andra som inte har något hopp.

14 Ty om vi tror att Jesus dog och uppstod igen, *så* skall Gud likaså också föra fram dem som sover i Jesus tillsammans med honom.

15 Ty detta säger vi till er efter Herrens ord, att vi som lever *och* återstår till Herrens ankomst inte ska komma före dem som är avsomnade.

16 Ty Herren själv skall stiga ner från himlen med ett rop, med ärkeängelnas röst, och med Guds basun: och de döda i Kristus skall uppstå först:

17 Sedan skall vi som lever *och* återstår tas upp tillsammans med dem ibland molnen, till att möta Herren i luften: och vi skall så alltid vara med Herren.

18 Trösta därför varandra med dessa ord.

Kapitel 5

1 Men angående tiderna och stunderna, bröder, har ni inget behov av att jag skriver till er.

2 Ty ni själva vet exakt att Herrens dag så kommer liksom en tjuv om natten.

3 Ty när de ska säga, Frid och trygghet; då kommer plötsligt fördärv över dem, liksom vånda hos en havande kvinna; och de ska inte *kunna* fly undan.

4 Men ni, bröder, är inte i mörker, att den dagen skulle komma över er liksom en

tjuv.

5 Ni är alla ljusets barn, och dagens barn: vi tillhör inte natten, eller mörker.

6 Låt oss därför inte sova, såsom andra *gör*; utan låt oss vaka och vara nyktra.

7 Ty de som sover *de* sover på natten; och de som är berusade är berusade på natten.

8 Men låt oss, som tillhör dagen, vara nyktra, klädande på trons och kärlekens bröstplåt; och som hjälm, räddningens hopp.

9 Ty Gud har inte tillsatt oss till vrede, utan till att erhålla räddning av vår Herre Jesus Kristus,

10 Som dog för oss, så att, vare sig vi ska vaka eller ska sova, *så* skulle vi leva tillsammans med honom.

11 Trösta därför varandra tillsammans, och bygg upp varandra, såsom ni också *gör*.

12 Och vi ber er, bröder, att känna dem som arbetar bland er, och är över er i Herren, och *som* förmanar er;

13 Och att mycket högt uppskatta dem i kärlek för deras arbetes skull. *Och* lev i frid bland er själva.

14 Nu uppmanar vi er, bröder, varna de som är motsträviga, trösta de svagsinta, stötta de svaga, var tålmodiga mot alla *människor*.

15 Se till att ingen ska besvara ondska med ondska mot någon *man*; utan följ alltid det som är gott, både bland er själva, och mot alla *människor*.

16 Gläd er alltid.

17 Be utan uppehåll.

18 Tacka i allt: ty det är Guds vilja med er i Kristus Jesus.

19 Släck inte Anden.

20 Förakta inte profeterande.

21 Pröva allt; håll fast det som är gott.

22 Avhåll er från all åsyn av ondska.

23 Och må fridens Gud själv heliggöra er fullständigt; och *jag ber Gud att* hela er ande och själ och kropp bevaras oklanderliga till vår Herres Jesu Kristi ankomst.

24 Han som kallar er *är* trogen, som också kommer göra *det*.

25 Bröder, be för oss.

26 Hälsa alla bröderna med en helig kyss.

27 Jag befäller er vid Herren att detta brev blir läst för alla de heliga bröderna.

28 Vår Herres Jesu Kristi nåd *vare* med er. Amen.

Det första brevet till Thessalonikerna skrevs från Aten.